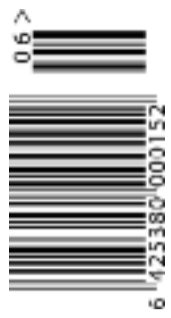

„Vásárhelynek lelke van, s ez a lélek sugárzik...” (Márai Sándor)

KÖZPONT

www.kozpont.ro

>>> Maros megyei közéleti hetilap <<<

F I G Y E L M É B E !

Pályázatunk folytatódik!

REJTVÉNYKEDVELŐK

Februári vetélkedőnk **második** rejtvényét a szokásos helyen találja. Olvassa el figyelmesen a hozzácsatolt magyarázatot, a pályázat szabályait, egyéb tudnivalókat! Jó szórakozást! Kellemes időtöltést, sok szerencsét!

(Tudnivalók a 8. oldalon)

Párhuzamosság, avagy kitérő egyenesek a vásárhelyi RMDSZ-ben?

Vélemény >>> 3. oldal

Marosparti „vallásháború”

Mit ér a sok egyházi ingatlan, ha valójában kizsáftottnak érzik magukat a hívek? Mit ér a fennhangon kinyilvánított politikai siker, ha gyakorlatilag nem jár semmilyen kézzelfogható eredménnyel? Mit ér a keresztyén tanítás, ha az keresztes hadjáratra nevel? Mit ér a tagság kirekesztése által megszerzett hatalom, és mit ér a nyáj, ha azt öncéliből megtizedelik?

Társadalom >>> 5. oldal

„Egy pedagógusnak nemcsak az iskolában végzett oktató-nevelő munka a feladata”

„Úgy érzem, hogy egy pedagógusnak nemcsak az iskolában végzett oktató-nevelő munka a feladata. A tanító és a tanár a közösség- és településfejlesztő munkában is ki kell vegye a részét. Sajnos, nem mindenki gondolja így, mert sokan arra hivatkoznak, hogy ezt a tevékenységet nem fizetik. De hála Istennek, vannak még értelmiségiek, akik szabadidejüket nem kímélve szolgálják azt a települést, ahol élnek vagy dolgoznak.”

Február 12-én ugyanabban az időben, két helyen tartott közgyűlést a vásárhelyi RMDSZ. A Deus Providebit Tanulmányi Házban a felső vezetés támogatását élvező kb. 150 fős csapat elnöknek választotta Peti András helyi tanácsost, és a sokat bírált regisztrációt is újra megnyitották. Ezzel párhuzamosan az Eminescu utcai Bocskai-teremben közel 300 személy gyűlt össze, akik kimaradtak az újbóli regisztrációból, de hallatni akarják a hangjukat. Ők csupán elnök-jelöltet választottak Kovács István személyében, és március 5-ig várnak, hogy tárgyalásokat folytassanak az RMDSZ másik részével, és közös nevezőre jutván, demokratikusan válasszák ki a közös elnökét a városi RMDSZ szervezetének.

>>> 3. oldal

Vélemény >>> 4. oldal

A csatorna-tévé: román „sikersztori”

Hogyan lehet egy bukaresti garzonlakásból 33 millió eurós hasznot húzni? Illetve miként lehet a parlamentbe is bejutó pártot alapítani a román tévé-adók jelentős részét – román „szaknyelven” szólva –: „elotévésítő”, azaz elsőkélyesítő, a pletykák szintjére szorító, a mélybe rántó, tévé-adóból. A titkot az OTV tévé-adó tulajdonosa és sztárja, Dan Diaconescu árulhatná el – ha most éppen lenne tévéje.

Sport >>> 7. oldal

Az anyagiak hiánya miatt szűnt meg a sportág Vásárhelyen

A 71 éves Gyarmati Ferencet a sízés vásárhelyi történetéről, egykori helyi versenyekről és versenyzőkről, s nem utolsósorban a sportág megszűnésének okairól kérdeztük. Ugyanakkor a Master Ski&Bike sportegyesület rendezésében Szovátán tartott Konzul kupa elnevezésű sí- és hódeszkaversenyőről is beszámolunk.

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy KATONA SZABÓ ISTVÁN író, szerkesztő életének 91. évében, türelemmel viselt szenvedés után, február 6-án örökre eltávozott közülünk.

Temetése a Gödöllői Városi Temetőben lesz, a Római Katolikus Egyház szertartása szerint, 2013. február 21-én, csütörtökön, 13 órakor.

Gyászmiséje február 22-én, pénteken 18 órakor lesz a Fácansori Premontrei Plébánia-templomban (2100 Gödöllő Fácansor 3.).

Katona Szabó István élete és egész tevékenysége szorosan összefonódik az erdélyi magyarság XX. századi történetével.

Kézdivásárhelyen született, 1922. november 10-én.

Fiatalkorától kezdve rendszeresen publikált az erdélyi és magyarországi sajtóban, első írását Móricz Zsigmond közölte a Kelet népeben, 1941-ben történt személyes találkozásuk után.

1943-ban részt vett a balatonszárszói konferencián, majd a kolozsvári Ferenc József Tudományegyetemre iratkozott be. 1944 őszén Kós Károly elnöksége alatt a Magyar Népi Szövetség (MNSZ) ifjúsági szervezetét vezette Kolozsvárra. Mint egyetemi hallgató az erdélyi népi kollégiumi mozgalom szervezője (többek között László Gyula, Benedek István támogatásával), a kolozsvári Móricz Zsigmond Kollégium diákigazgatója (1945–47).

Újságírói pályáját a kolozsvári Világosság-nál kezdte 1945-ben, majd 1948-tól egy év-tizeden át a Falvak Népe szerkesztője. 1958-

tól Sütő András főszerkesztő meghívására a marosvásárhelyi Művészet, majd Új Élet képes folyóirat szerkesztője volt nyugdíjazásáig.

Írói és kritikai munkásságával a népi írók szellemiségéhez és hagyományaihoz kapcsolódott, főként Németh László és Kodolányi János „harmadik utas” nézetei hatottak rá. Személyes kapcsolatban állt Móricz Zsigmonddal, Németh Lászlóval, Illyés Gyulával, Tamási Áronnal, Veres Péterrel és sok más jeles erdélyi és magyarországi íróval és politikkussal.

Önálló kötetek: Virágzó élet (Palocsay Rudolf biológus életrajza, 1955), A dinnyecsész (elbeszélések, 1955), Farkasjárás (elbeszélések, 1957), Borika (regény, 1959, 1963, 1974). A harmadik kakasszó (kisregény, 1963). Vesz-

tett szerelem (regény, 1967), Szakitás (regény, 1973), Elbe-szélések (1974).

1955–1986 között a Romániai Írók Szövetsége, 1986-tól a Magyar Írószövetség tagja volt (Gödöllői letelepedését követően).

Magyarországra települése után különböző szervezeteken keresztül (Magyar Nemzeti Tájékoztatási Alapítvány, a Bolyai Egyetem Barátainak Egyesülete, a Bolyai Egyetemért Alapítvány, a Magyar Erkekvédelmi Szövetség) felszínén tartotta a kárpát-medencei magyarság időszerű gondjait. Az elrögzült magyar egyházi, intézményi és magánvagyonok visszaadása érdekében számos beadványt juttatott el hazai és külföldi illetékes fórumokhoz. Állást foglalt a magyarság érdekeit sértő hazai és külföldi megnyilatkozások, intézkedések ellen.

1990-ben jelent meg a Magvető Tények és tanúk című sorozatában, két kötetben A nagy remények kora (Erdélyi demokrácia, 1944–1948)

A megtévesztettek - Életem Erdélyben (1991); a Lélekharangok (1993) című önéletrajzokban az erdélyi magyar kisebbség valóságos helyzetét tárta fel saját élményei alapján, gyermekkorától kezdve.

2012-ben, 90. születésnapjára jelent meg A nagy hazugságok kora (1948–1968) című önéletrajza.

Kár kihagyni

Rómeó és Júlia, Carmina Burana

Február 14-én, csütörtökön, illetve 15-én, pénteken 19.30-tól a Rómeó és Júlia tekinthető meg a Nemzeti Színház kistermében. A 14-i előadásra a Molter Károly-bérletek tulajdonosait várják, a 15-re a szabadbérletek érvényesek. Emellett február 15-én 19 órától a színház nagytermében a Carmina Burana táncszínházi előadást mutatja be újra a társulat. Jegyeket elővételben a Kultúrpalota jegyirodájában keddtől péntekig 12-17 óra között, valamint a színház jegypénztárában keddtől péntekig 12.00-15.00 óra között lehet váltani. Internetes jegyváltás: www.biletmaster.ro

Rendkívüli Valentin-napi koncert

A szerelem örök címmel rendkívüli Valentin-napi koncertre várják a zenebarátokat február 14-én, csütörtökön este 7 órától a marosvásárhelyi Kultúrpalota nagytermébe. Vezényel: Shinya Ozaki (Japán). Zongorán játszik: Toru Kimura (Japán), hegedűszó: Péter Béla. Fellép a Marosvásárhelyi Állami Filharmonia vegyes kara és szimfonikus zenekara. Karvezető: Vasile Cazan. Műsoron: Schumann, Csajkovszkij, Grieg, Sibelius, Massenet, Debussy, Borogyin művei.

A hangversenyre a 16-os számú bérlet érvényes.

Anna Zavileiskaia fotókiállítása

Anna Zavileiskaia Magyarországon élő orosz fotóművész Sho(r)t stories című kiállítása nyílt meg február 11-én, a marosvásárhelyi Horea utcai Bernády Házban.

Látó irodalmi játékok

A Székely könyvtár sorozat és a Székelyföld folyóirat szerkesztői, Fekete Vince és Lovétei László László a meghívottjai az Irodalmi Játékok 17. rendezvényének. A szerkesztőkkel Parászka Boróka fog beszélgetni, 2013. február 15-én, pénteken, 18 órától, a marosvásárhelyi G. Cafében.

Közkívánatra még egyszer a Kész cirkusz!

A Hahota színtársulat Kész cirkusz! című nagy sikerű zenés szil-

veszteri kabaré-előadását a nagy érdeklődésre való tekintettel újra láthatják a vásárhelyiek este 7 órától a Maros Művészegyüttes előadótermében. Szereplők: Pus-kás Győző, Székely M. Éva, Kelemen Barna, Boér Orsolya, Cseke Péter, A. Kiss Andrea és Szőlősi P. Szilárd. Dramaturg: Barabás Olga. Zenei vezető: Szócs János és Nagy-Árkosi Árpád. Jegyek elővételben a Kultúrpalota és a Maros Művészegyüttes jegypénztárainál kaphatók.

A Kamaszok újabb előadása

Labor @ pont hu című előadásával lép közönség elé február 14-én, csütörtökön este 7 órától a Kamaszok ifjúsági társulat. A kamaszok életét, problémáit bemutató produkció a marosvásárhelyi Sinaia utcai Jazz&Blues Clubban tekinthető meg.

Névnepok

Február 14.	Bálint, Valentin, Konrád, Metód, Jozefa
Február 15.	Kolos, Georgina, Alfréd, Györgyi, Fausztina
Február 16.	Julianna, Lilla, Fülöp, Illés, Dániel, Sámuel
Február 17.	Donát, Emőd, Elek, Egyed, Brúnó, Lukács
Február 18.	Bernadett, Simon, Leó, Konrád, Simeon
Február 19.	Zsuzsanna, Buda, Konrád, Eliza
Február 20.	Aladár, Álmos, Leona, Paula, Elemér, Leó

Horoszkóp

Kos: Ezen a héten a munka lesz a fókuszában. Bár szeret hangadó lenni, és nehezen viseli, ha nem jut szóhoz, most mégis az a feladata, hogy figyeljen, meghallgasson másokat, és ha kell, a háttérbe húzódjon. A magánéletében is ez a követendő stratégia ebben a néhány napban.

Bika: Csodálatos hírek várnak önre a karrierje területén. Új állásajánlatot, fizetésemelést kaphat, itt az ideje, hogy leassza a babérokat. A magánéletében is kedvező eseményekre számíthat, főleg akkor várja pozitív változás, ha eddig egyedül volt, de ha már van párja, akkor sem lesz oka panaszra.

Ikrek: Szakmai téren izgalmas napok elé néz. Ha eddig úgy érezte, megállt ön körül az élet, most kedvező fordulatra számíthat. Lehetősége van arra, hogy kibontakoztassa a tehetségét. Úgy érezheti, hogy szárnyakat kapott, és megújult, pozitív energiái a környezetét sem hagyják érintetlenül.

Rák: A héten pénzügyekben kaphat jó híreket. Régóta várt bevételek érkezhetnek önhöz, és ha valaki tartozott önnek, most valószínűleg visszafizeti. Vitás ügyekben most könnyebben megegyezésre juthat, a magánéletében és hivatalos ügyekben egyaránt.

Oroszlán: Most valószínűleg a magánélete a legfontosabb ön számára, ami nem is csoda, mert különösen romantikus napokat élhet meg. Olyan élményben is része lehet, melynek hatására változnak a párkapcsolattal kapcsolatos előítéletei, illetve elvárásai.

Szűz: Különös fordulatot vehetnek ön körül a történések, mert bár szereti a kezében tartani az eseményeket, most úgy érezheti, hogy mások veszik át az irányítást. Elsősorban a párja az, aki a sarkára áll, és szinte önre zúdítja az elvárásait. Kénytelen lesz kompromisszumot kötni.

Mérleg: Kellemes meglepetések érik, nem kizárt, hogy a magánéletében kap jó híreket, vagy szinte a semmiből bukkan fel a szerelem. Különösen a szerdai és a szombati nap lesz fontos ebből a szempontból. Ezen a héten több időt szentelhet egyes kreatív tevékenységeknek is. Használja ki az alkalmat!

Skorpó: Jó hírek várják az otthonát és a pénzügyeit érintő kérdésekben. Talán egy költözés van a láthatáron, vagy sikerül eladnia a lakását, és extra bevétellel is szert tehet. Gyümölcsöző időszak ez ön számára, amikor meglepheti az életében szükséges változtatásokat.

Nyilas: Néhány életmódbeli változást hozhat ön számára a hét, és mindez arra vezet, hogy egészségesebben és tudatosabban éljen. Talán változtat a lakása berendezésén, vagy beiratkozik egy tanfolyamra, de az sem kizárt, hogy összehozza a sors valakivel, aki alakít valamelyest a nézőpontján.

Bak: Szakmai területen pozitív fejleményekre számíthat. Előléptetést vagy fizetésemelést jósolnak a csillagok, esetleg növelheti az ismertségét a maga területén. Alkalmas ez a hét tárgyalásokra és állásinterjúkra is. Ha megbeszélésre váró magánéleti problémái vannak, ne halogassa tovább a dolgot.

Vízöntő: Csodálatos hét elé néz, és a bolygók most a kezére játszanak, szerencsét és ajándékokat tartogatnak ön számára. Most közelebb kerülhet kitűzött céljaihoz, a szombati Vízöntő újhold pedig valóra válthatja a legmerészebb kívánságait is.

Halak: Talán csendes és visszavonult hangulatban találja a hét, ez a nagy változásokat előkészítő erőgyűjtés időszaka. Használja ki, ha felszabaduló ideje van: pihenjen és relaxáljon, menjen a szabadba és a természetbe. Így módon új inspirációkat gyűjthet, melyek tovább vezetnek az újtján.

Írjon nekünk!

Véleményeit, észrevételeit postai úton a **Rózsák tere 16.** szám alá, illetve elektronikus levélben a **kozpont@kozpont.ro** címre várjuk!

KÖZPONT

Alapítási év: 2006.
Megjelenik csütörtökön.
Kiadó: Medical Publicity Kft.
ISSN 2069 – 900X

Lapigazgató:
ifj. Dr. Benedek István

Főszerkesztő:
Nagy-Bodó Tibor

Riporter:
Pál Piroska

Munkatársak:
Bogdán Tibor
Czibalmos Ferenc-Attila
Ferenc Zsombor
Molnár Tibor
Nemes Gyula

Tördelőszerkesztő:
Szegedi Attila

Terjesztés:
Hidegh András
tel.: 0741.240.592

Reklám:
Kovács Melinda

>> A megjelent írások nem feltétlenül a szerkesztőség véleményét tükrözik!
>> Szerkesztőségünk fenntartja a jogot, hogy a beérkezett levelek és másféle írások közléséről döntsön.
>> Kéziratokat nem örzünk meg és nem küldünk vissza!

Lapunk előfizethető Maros megye összes postahivatalában (katalógusszám: 15429), vagy a szerkesztőség Rózsák tere 16. szám alatti székhelyén.

Telefon: 0265-250.994
E-mail: kozpont@kozpont.ro
Honlap: www.kozpont.ro

Párhuzamosság, avagy kitérő egyenesek a vásárhelyi RMDSZ-ben?

Február 12-én ugyanabban az időben, két helyen tartott közgyűlést a vásárhelyi RMDSZ. A Deus Providebit Tanulmányi Házban a felső vezetés támogatását élvező kb. 150 fős csapat elnöknek választotta Peti András helyi tanácsost, ugyanakkor az 51 küldöttet is kijelölték a megyei tisztújító közgyűlésre, amelynek elnökjelöltjeként Brassai Zsombort nevesítették. Ezzel párhuzamosan az Eminescu utcai Bocskai-teremben közel 300 személy gyűlt össze, akik kimaradtak az újbóli regisztrációból, de hallatni akarják a hangjukat. Ők csupán elnök-jelöltet választottak Kovács István személyében, és március 5-ig várnak, hogy tárgyalásokat folytassanak az RMDSZ másik részével, és közös nevezőre jutván, demokratikusan válasszák ki a közös elnökét a városi RMDSZ szervezetének.

Az RMDSZ megválasztotta elnökét, és mártól újra lehet regisztrálni

A marosvásárhelyi RMDSZ újjáalakuló közgyűlésére került sor a Deus Providebit Tanulmányi Házban. A közgyűlésen Peti Andrászt választották meg elnöknek, viszont a sok port kavart lezárt regisztrációt szerdától újra megnyitották.

A szervezeten belüli helyzetet jellemezve dr. Benedek István, a marosvásárhelyi szervezet leköszönő elnöke elmondta: „súlyos problémák vannak a körzetek szintjén. Ezeket sürgősen meg kell oldani. Nem vezetheti a helyi szervezetet olyan ember, aki nincs napi kapcsolatban a megyei és az országos vezetőséggel. Olyan elnök kell, akinek ez az élete, egész emberre van szükség. Meg kell teremteni az egyeséget Marosvásárhelyen, mert rendkívül fontos az összefogás”.

„Egy szervezetet alulról kell építeni és nem felső utasításra”

Szász Lajos RMDSZ-tag bírálta az újrairatközési procedúrát, mert szerinte nem lett volna szabad lezárni a regisztrációt. Úgy vélte, nagyon sokan kimaradtak és ez okból háttérbe fordítanak a szervezetnek. „Én úgy tudom, hogy egy szervezetet alulról kell építeni és nem felső utasításra. Nagy hiba volt ez a regisztráció. Vagy naivságból, vagy hozzá nem értésből történt. Én egyetértek azokkal, akik kifogásolják az újbóli regisztrációt” – jelentette ki.

Kelemen Márton erre úgy reagált, hogy a regisztráció nincs leállítva, csak pillanatnyilag szünetel. Szerdától lehet újra regisztrálni.

„Én dolgozni jelentkeztem”

A közgyűlésen egyhangúlag megválasztották az elnököt Peti András személyében, aki ismertette a politikai programját, majd kifejtette: „Dolgozni jelentkeztem ide. Lakossági fórumokat és konzultációs sorozatot fogunk indítani, szeretném közelíteni a

marosvásárhelyi szervezetet mind a választókhöz, mind a megyei szervezethez. A marosvásárhelyi magyarságnak egyetlen legitim képviselője az RMDSZ.” Ezt követően bemutatta az általa javasolt ügyvezető alelnökök névsorát, akiket a jelenlevők egyhangúlag kézfelemeléssel megválasztottak. Ezek szerint Peti András csapatának tagjai: Koreck Mária (szociális ügyek), Haller Béla (oktatás), Novák Zoltán (kultúra), Kovács Zoltán Róbert (szervezetépítés), Borsos Csaba (kommunikáció), Orosz Attila (gazdaság), Bakó Szabolcs (ifjúság), Béres Lóránt (egyházi kapcsolatok) és Gombos Csaba (önkormányzati kapcsolatok).

„Nem vagyok Raszputyin”

Ugyancsak Peti András javaslatára egyhangú kézfelemeléssel választották meg a megyei tisztújító közgyűlés 51 helyi küldöttjét, illetve a városi szervezet megyei elnökjelöltjét. Utóbbinak Brassai Zsombort nevesítették, aki a következőket mondta: „A közelmúltban többször negatív értelemben merült fel a nevem a sajtóban. Pedig én nem vagyok ilyen, engem pozitív gondolkodással áldott meg az Isten. Nem vagyok Raszputyin, ahogy egy lap nevezett. Már 12 éve dolgozom mint ügyvezető elnök, illetve újabban mint alelnök. Meggyőződésem, hogy egyetlen szavazatról sem szabad lemondanunk. Legnagyobb politikai szervezet vagyunk Maros megyében. Van jó csapatunk, sikerül majd tágra nyitnunk a kapuinkat. Holnaptól kezdődik újra a regisztráció”.

A közgyűlés záróakkordjaként dr. Benedek István az iránti aggodalmát fejezte ki, hogy negatív visszhangja lesz az összejevetelnek, amiért több dologban is döntés született. Szerinte az elnökválasztás után meg kellett volna állni.

Nemes Gyula

Másik részről az RMDSZ kivár, és csak elnökjelöltet választott

Szűnültig telt a vártemplomi Diakóniai Otthon Bocskai terme, de annak előtere is azokkal az RMDSZ-esekkel és vásárhelyi lakosokkal, akik antidemokratikusnak vélik a Szövetség helyi szervezetének újralakítását. A közgyűlésre érkező közel 300 személy elnökjelöltet választott, de küldötteket is javasoltak a március végi megyei tisztújító közgyűlésre.

A Kovács István, a 7-es körzet elnöke és Vass Levente által vezetett Egy valós marosvásárhelyi RMDSZ-es érdekképviselőért címet viselő közgyűlésen elmondták, hogy bár egyetértenek a vásárhelyi szervezet újrászervezésével, annak antidemokratikus és szabályzatellenes voltával nem. „A tagregisztrációs folyamat hirtelen lezárása azt bizonyítja, hogy előre megírt forgatókönyv szerint eljárva, az általuk kívánt végkifejlet felé irányítják az átszervezést, és a tisztújítás menetét. A cél világos: az előre kiszemelt személy, illetve személyek megválasztása a városi elnöki tisztségbe, valamint küldötteként való delegálása a megyei tisztújító közgyűlésre” – mondta Kovács.

„Nem melleleg az a tény, hogy a városi átszervezést irányító bizottságban olyan személyek vesznek részt – Brassai Zsombor, Peti András –, akik személy szerint érdekeltek a folyamatban, elvi és etikai kéte-lyeket vet fel” – fejezte ki

felháborodását a kardiológus.

„Hallatni akarjuk a hangunkat!”

Vass Levente hozzátette, ezen a közgyűlésen nem az RMDSZ ellen szeretnének felépíteni, hanem az RMDSZ-ért, hogy figyelembe vegyék azokat a tagokat is, akik esetleg másképp gondolkodnak. „Nem célunk sem a hibák keresése, sem politikai funkciók hajhászása, hanem hallatni akarjuk hangunkat mindannyian, hisz a Szövetség szlogenje szerint minden magyar számít” – mondta el az RMDSZ volt polgármester-jelöltje. Ami a tolvábiakat illeti, Vass elmondta, március 5-ig várnak: ha addig nem keresik meg őket egy újabb gyűlés összehívására, akkor azt úgy értelmezi, hogy a szervezet nem tart igényt a munkájukra.

Elnökjelöltet választottak

A közgyűlés szervezői arra kérték a Deus Providebitben ülésezőket, hogy tanúsítsanak önmérsékletet, és a helyzet jogi tisztázásáig tekintsenek el mind a városi elnök, mind a megyei küldöttek megválasztásától. Ezért maguk is csupán elnökjelöltet szavaztak meg Kovács István személyében, illetve a március 29-én tartandó megyei tisztújító gyűlésre is javasoltak küldötteket, demokratikusan

Ferencz Zsombor

Marosparti „vallásháború”

Úgy hozta a sors, hogy a marosvásárhelyi RMDSZ tisztújító gyűlését ugyanabban az időpontban két helyre is összehívták. Egyfelől a római katolikus Deus Providebit Tanulmányi Házba, másfelől pedig a református Vártemplom Diakóniai Otthonába. A katolikusok épületében a központi vezetés támogatását élvező, a hatalmat „visszaszerelni” óhajtó megbízott személyek, a reformátusoknál pedig az eddig megtűrt, de mostantól számkivetett „belső ellenzékiek” gyülekeztek. Közhelynek tűnik, de véletlenek nincsenek. Miért nem történt fordítva a helyszínválasztás?

A város magyar lakosai, a több évszázadon átívelő felekezeti viszályok következtében, nagyjából fele-fele arányban az említett egyházközösségekbe tömörültek. A modernkori fejlődési hullámok azonban a vallási hovatartozás tartalmi kiüresedését és Isten szolgáinak a térszertését vonták maguk után. Annak ellenére, hogy az egyházak komoly ingatlanállományt szereztek (vissza) maguknak, a híveik mégis eltávolodtak a „nyájtól”, és ma már többnyire külön utakon keresik az anyagi és lelki boldogulásukat. Az említett hasonlóságok mellett néhány eltérő vonás is kimutatható két „fő-egyházunk” szervezési és vagyonkezelési stratégiái között. A visszaszerzett ingatlanok számát, valamint az önkormányzattól és a magánvállalkozóktól begyűjtött béreket illetően Vásárhelyen valamivel jobban állnak a katolikusok. Ennek a tulajdonjognak azonban nem mi, vásárhelyi katolikusok vagyunk a hasznélvezői, hanem az egyházi vezetők és a klerikális érdekcsoportjaik. A reformátusok sem állnak rosszul, de egy kissé háttérbe szorultak a vásárhelyi „ingatlanversenyben”. Ezzel együtt, mégis ők azok, akik teret biztosítottak a város egyetlen magyar tannyelvű iskolájának. Pontosabban két különálló tanintézménynek, és a katolikus osztályoknak – egy fedél alatt. Mindez annak ellenére történik így, hogy több impozáns iskolaépületet, valamint a pártgyűlésnek helyet adó Tanulmányi Házat is a római katolikusok birtokolják. Így értelmezik manapság a keresztény önfeláldozó magatartást? A Deus Providebit azt jelenti, hogy Isten gondoskodik, de hogyan viselje a Fennvaló a gondunkat, ha a lelkipásztoraink sorra lemondanak a legelőinkről? Nem csoda, hogy ebben a vész helyzetben szétszéled a nyáj! Másfelől a Diakóniai Otthon jelmondata „A hit, ha cselekedetei nincsenek, halott önmagában”. Vagyis tartalommal kell megtölteni a formát, testtel kell felruházni a lelket, cselekedettel kell alátámasztani a hitet. Hiábavaló a jóakarát, ha nem társul mellé konkrét, megvalósítható cél.

Mit ér a sok egyházi ingatlan, ha valójában kiteszítottnak érzik magukat a hívek? Mit ér a fennhangon kinyilvánított politikai siker, ha gyakorlatilag nem jár semmilyen kézzelfogható eredménnyel? Mit ér a keresztény tanítás, ha az keresztes hadjáratra nevel? Mit ér a tagság kirekesztése által megszerzett hatalom, és mit ér a nyáj, ha azt öncéllal megtizedelik?

eljárva és a reprezentativitást szem előtt tartva: mindenik körzetből 2-3 embert javasol-
ván. A küldöttek tanácsadója és koordinátora: Vass Levente.

Felháborodott lakosok

A közgyűlésen jelen lévő vásárhelyiek felindultságuknak adtak hangot, és azzal vádolták az RMDSZ-t, hogy kicsúszott a talaj alóluk, és ennek egyenes következménye lehet szavazóbázisuk elvesztése is. A jelen lévő fiatalok is kifogásolták, hogy az RMDSZ „nem róluk

szól”, emiatt elzárkóznak attól, hogy a sokat szajkózott fiatalításból részt vállaljanak. Több felszólaló bírálta a szervezet felső vezetését is, akik kiszajátították a politikai alakulatot, és a Bukarestben fúvó éppen aktuális szél szerint irányítják a vásárhelyi és megyei szervezetet is. „Itt RMDSZ közgyűlés zajlik, a Deus Providebit Házban pedig UDMR” – jelentette ki egy felindult RMDSZ-tag, a jelenlevők pedig tapssal értettek egyet a felszólalóval.

Pál Pirooska

Az alvilág televíziója

Az OTV, működése néhány éve alatt valóságos médiajelenséggé lett Romániában. Adásaiban – amint azt megalapítója, tulajdonosa és mindenese, Dan Diaconescu előszeretettel hangoztatta – mindenki szót kaphatott az iparmágnástól a koldusig, a bírától a bűnözőig, a kispolgártól a nagyvilági díváig. Leginkább azonban az alvilág figurái jelentek meg későesti-éjszakai műsoraiban. Munkatársai, oknyomozó riportjaikban, a rendőrséggel, a bűnüldöző szervekkel párhuzamosan végeztek kivizsgálásokat, és – meg kell adni – nem egyszer hamarabb bukkantak használható nyomra.

Ha az írott sajtóban Corneliu Vadim Tudor Romania Mare és Tricolorul című szennylapjai mondhatók a legalpárabb kiadványoknak, akkor a sugárzott médiában az OTV-t illeti meg ez a „babér” – amelyet tévé-csatorna helyett akár csatorna-tévének is mondhatnánk.

A nem egyszer hajnalba nyúló útszéli adások a romániai társadalom legkétesebb alakjait vonultatták fel. Szélsőséges politikuskoktól és (le)bukott közéleti személyektől kezdve világvégét hirdető jóvendőmondókon, kuruzslókon és vajákoson, félpornó-sztárokon és kiselejtezett (vagyis a jelenlegi hírszerzésben helyet nem kapott) volt szekusokokan át egészen selyemfűkig, és prostituáltkig bárki megszólalhatott Dan Diaconescu adásaiban; de elmondhatta akármi-lyen panaszát, vélt vagy valós sérelmét mindenki, aki lefizette a nyilvánosság előtti a siránkozás lehetőségéért a meglehetősen borsos összegét.

Az OTV kreált végeérhetetlen – 240 részt megért – szappanoperát a nyomtalanul eltűnt brassói ügyvédnő, Elodia Ghinescu ügyéből is, akit egyébként a tévé „szemfüles” riporterei néha-néha, amikor a műsor nézettsége lankadni látszott, megtalálni véltek, az adásba meghívott „médiások” pedig élő közvetítésben el is beszélgettek – szellemével.

Láthattunk élő adásban asztalon táncoló félmeztelen vampedek, egymással üvöltöző „beszélgető partnereket”, nyíltzríni pofozkodást, szem- és fültanú lehetünk ocsmány átkozódásnak, durva sértegetéseknek, anyázásnak – mintha csak a parlamentből sugároztak volna egyenes adásban.

A szereplők „szórása” olyany-

nyira tág volt, hogy egy időben – amikor a vezető hazai tévéadókkal éppen haragban volt – Traian Băsescu államfő is „fellépett”, és amellet, hogy a politikáról és saját életéről beszélt, még egy szerencsejáték sorosolását is felvállalta abban a stúdióban, ahol magát a „patroniust” is kukába rakta a levitézlett K1-es sportolóból lett „tévészár”, Tolea Ciumac.

Ceaulescu asztráteste

Az OTV olyan szörnyetegeket kreált, mint Sexy Braileanca, Nikita, a látnok Ildikó, de itt tombolhatta ki magát valahányszor csak kedve támadt rá az alvilági Oana Zavoreanu, Mariana Moculesculescu, ez az adó futtatta fel többek között a Ceaulescu-féle titkosszolgálat volt kémjét, Pavel Coruțot.

Az adásokat rendszerint szenzációsan hirdették meg, és azok valóban, ha szenzációsak nem is, ám mindenképpen szenzációhajászkok voltak. Csak kapásból, két „szenzációs” cím: Már csak 25 óránk maradt hátra az életből; A konstancai milliárdos rejtélyes halála – fejét a tengerben találták meg.

Dan Diaconescu arra is ígéretet tett, hogy adásba hívják a

heveny ólommérgezésben elhunyt Elena és Nicolae Ceaușescu asztrálestét is, és hozzá is láttak, hogy begyűjtsék nézőiknek a volt diktátorpárhoz intézendő kérdéseit.

Az OTV adásainak egyik „fénypontját” éveken át Lorin Fortuna műsora képezte, amelyből nem mindennapi dolgokat tudhatott meg a néző. Egyebek között arról értesülhetett, hogy a lakosság alig 20 százaléka tekinthető az őshonos „gorilla civilizációhoz” tartozónak, további 5-10 százaléka a kigyó, sas és halcivilizációt képviseli, a többi viszont a sárkány civilizációt alkotja. Az őshonosokon kívül a többiek tehát képtelenek alkalmazkodni az őshonosok civilizációjához.

A főszereplő: Dan Diaconescu

Az OTV elődje egy Dan Diaconescu által 1994-ben, füzetméretben megjelentetett obskúrus lapocska, az Oglinda volt. Ez volt a legolcsóbban forgalmazott újság, amely szerény olvasottsága ellenére is rendkívül sok állami reklámot kapott, állítólag annak köszönhetően, hogy abban az időben Diaconescu közeli kapcsolatban állt a Văcăroiu-kormány államtitkári rangú szóvivőjével, Ion Mihai Roșcăval. Belőle nőtt ki aztán, 2000-ben, az Oglinda tévé, a mai OTV, miután Diaconescu kellő tévés tapasztalatra tett szert a Tele7 abc műsorvezetőjeként.

Az új tévé-adó vulgáriságig menő szabadossága miatt kezdetül fogva összetűzésbe került az Országos Audiovizuális Tanáccsal (CNA), amely 2002-ben felfüggesztette a csatorna adását. Az adás három év múlva

indult újra, Dan Voiculescu lányának, Cameliának köszönhetően, aki időközben maga is médiacézár lett, Diaconescu azonban hivatalosan nem szerepelt a tulajdonosok között, így a mai napig találgatások tárgya az, hogy ki is áll az OTV mögött.

Az 1967-ben született Dan Diaconescu Marius Tucával, az Antena 1 zöldsgárusból lett egykori sztárjával együtt, Caracalból indult a fővárosba szerencsét próbálni. Közösen indították el a Jurnalul Național című napilapot, útjaik azonban hamar szétváltak: Tucá hűségese maradt Voiculescu Intact sajtórörsztjéhez, Diaconescu pedig az egyik leggazdagabb romániai sajtós lett.

A vagyon

Az OTV, amely egy bukaresti garzomból kezdett sugározni, 33 millió eurós vagyont hozott neki. Egyebek között egy 500 ezer és egy 2,5 millió eurós villája van a főváros protokollövezetének számító Primăverii negyedben, ahol a telek négyzetmétere 5000 eurót ér. A Carol sugárúton 10 millió eurós tömbházzal rendelkezik, és egy irodaházat is megvásárolt a Băneasa negyedben. Ezenkívül Konstancán van 250 ezer eurót érő tengerparti lakása és ugyanígy vásárolt saját nyaraló várja Sinaian.

Az ingatlanok mellett 2 millió eurós yachtot, 385 ezer eurós Rolls Royce Phantom, 340 ezer eurós Rolls Royce Drophed, 200 ezer eurós Bentley Flying Spur gépkocsit továbbá két helikoptert mondhat magáénak.

Mindezt „szenzációs” műsoraival gyűjtötte össze. Dan Diaconescu tévét egyenesen a „nép televíziójának” tartja. Bár a nézettség megugrásával hasonló ütemben gyarapodtak bevételei, a rá rótt büntetések is gyorsan szaporodtak. Az OTV arról is híressé vált, hogy a CNA részéről a legtöbb bírságot kapta, de nevezetes lett arról is, hogy ezek közül jóformán egyet sem fizetett ki. Most ezért vonta meg tőle végre a tanács a sugárzás jogát. A kérdés csak az, hogy miért várt ilyen soká mindezzel?

Bogdán Tibor

Nagy-Bodó Tibor

A média hatalma

Nem tudom mi okból, de január óta állandóan a kilencvenes évek eleje jut eszembe. Akkoriban ugyanis kigyóztak a sorok az újságos standok előtt.

A választék hatalmas volt, és mi tagadás, mindent megvettünk. Annyira ki voltunk éhezve az olvasásra, hogy még olyan újságot is a hónunk alá csaptunk, ami talán nem is igazán érdekelt.

Az írott sajtó mellett mondhatni szinte egymásutáni-ságban jelentek meg a tévéadók. Kialakult a médiában a versengés, és mindenki kénye-kedve szerint dönthetett arról, hogy mihez nyúl: újságot olvas, rádiót hallgat, avagy a televízió távirányítóját nyomkodja.

Ahogy az szokott lenni, mindennek megvan az aranykora – s mint az egykori római birodalomnak – majd a bukása is.

Nagy értelmét nem látom annak, hogy felsoroljam, megnevezem azokat az újságokat, melyek egykori léte már a múltat erősítik. Ma is lapok jelennek meg, és sokszor lapok tűnnek el.

Élő példa erre a székelyudvarhelyi Székely Újság. Pár nappal ezelőtt a megnevezett lap felelős szerkesztője, Balázs Árpád az alábbi körlevelet juttatta el hozzánk:

Kedves Barátaim!

Úgy néz ki, ennyi volt. Az egyetlen székelyföldi magyar nyelvű ellenzéki heti lap tizedik évfolyamához érve, megfeneklett. Nagyon pontosan fogalmazva, elfogyott a pénz. A támogatási vályúból valahogy mindig kiestünk. Ilyen a világ. Mindig azok kaptak, de mindig. Mindenkinek köszönöm az együttműködését. Azért még figyeljünk egymásra. Barátsággal ölelek mindenkit: Árpai.

Persze, a fenti sorok nemcsak a Barátokhoz, munkatársakhoz szólnak, hanem az olvasókhoz is.

Figyeljünk tehát jobban egymásra! És ha ez sikerül, úgy biztos vagyok abban, hogy e figyelemmel, de inkább törődéssel valamelyest pótolni tudjuk azt az űrt, amelyet egy lap megszűnése hagy maga után.

Ne feledjük azonban, hogy nem szoltunk még a kereskedelmi rádiókról. Azokról, amelyek már nincsenek. Mind egyikük megvívta saját harcát a frekvenciákért, próbálta fenntartani magát. Esetekben sikerült – és ebben a mézőnyben is fellelhető a valóság -, sokszor pedig nem.

Szoltunk tehát az írott sajtóról, a kereskedelmi rádiókról. De mi van a televíziózással. Ezen a területen is megvannak a harcok. Végülis... , miért ne lenne?! Beszéljünk hagyományos újságírásról, rádiózásról, tévézésről, a valóság röviden az, hogy nem mindig az szűnik meg, amelyik kellene. Lásd például az imént említett Székely Újságot, az egykori Észbontót vagy a Falvak Népet, Ifjúmunkást, Új Sportot – és még sorolhatnánk tovább és tovább.

Összegezve: lapok születnek, rádiók hallatnak magukról, és élnek, amíg tudnak. A kérdés csak az, hogy melyikük hogyan és mit nyújt, tudósít mindannyiunknak. Persze, mint mindenhol a pénz az, ami igazán irányít.

Ez olykor félrelöki az objektivitást, és a médiában olyan elferdítések, hazugságok és valótlanságok kapnak helyet, melyek semmiképpen sem kerülhetnének újságok hasábjaira, képernyőkre vagy az éterbe (a manipulációra helyszűke miatt nem térek ki).

Bezárólag, olyan esetek is vannak, amikor egyesek (olvasd mellékelt cikkünket) a média hatalmával próbálják védeni és megvédeni magukat. Legyen ez rádió, vagy akár televízió.

Mi tagadás, azért néha örvendünk, ha valamit nem hallunk, vagy nem látunk a szemünk előtt...

„Egy pedagógusnak nemcsak az iskolában végzett oktató-nevelő munka a feladata”

Beszélgetés Berekméri Edmonddal

– Beszélj, légy szíves, arról mikor, hol születted? Hogyan emlékszel vissza a gyermekkorodra?

– Sáromberkén születtem, 41 évvel ezelőtt, 1972. április 25-én, pedagógus szülők gyermekeként. Középkorú koromig éltanuló voltam, aztán kissé alábbhagyott bennem a lelkesedés, de nagyon sokat olvastam gyermek- és ifjúkoromban. Először a kalandregényeket habzoltam, elsősorban Verne Gyula és Karl May könyveit, de szívesen olvastam magyar klasszikusokat is: Móricz-, Gárdonyi-, majd később Jókai-műveket. Imádtam olvasni, néha titokban tettem, tanulást színelve. A gimnazista évek után áttértem a krimikre, később értem meg a szépirodalomra. Kedvenc könyvem Hasek befejezetlen satirikus regénye, a Svejk, amely leleplezi nemcsak a háborút, hanem az emberi ostobaságot is. Az olvasás mellett a sáromberki iskolaudvaron töltöttem sok-sok órát, ahol felejthetetlen focimérkőzések zajlottak. Később, közel 20 éven át voltam a megyei bajnokságban szereplő sáromberki Haladás focicsapatának hátvédje. Édesanyám szerint azért nem vittem többre az életben, és nem lett belőlem orvos vagy ügyvéd, mert igen sok időt fordítottam a labdarúgásra. Különbösen sosem tartottam magam tehetséges focistának, de hamar rájöttem, hogy a pályán a lelkesedés, az akarat legalább annyit jelent, mint a tudás. Visszatekintve életem első szakaszára, azt hiszem, nyugodtan elmondhatom, hogy boldog és gondtalan gyermekkorom volt, kissé elkényeztetett csemeteként nőttem fel, de később a kötelező sorkatonai szolgálat megkeményített.

– Mikor, hol végeztél tanulmányaid? Hol, mikor, mit dolgoztál, illetve dolgozol?

– Érettségi után felvételt nyertem a Marosvásárhelyi Kántor-tanítóképző Főiskolára. Ez az időszak nehéz, de szép korszaka volt életemnek. Délelőtt szakképzésen pedagógusként tanítottam Sáromberkén, délután a főiskola előadásait látogattam. Közben tagja voltam egy sáromberki amatőr színjátszó csoportnak is, s természetesen a fociról sem mondtam le. Edzésre nem mindig jutottam el, de a hétvégi mérkőzéseken mindig nagy erőbedobással játszottam. Jó kis csapatunk volt, amelyet talán egy nagy családhoz lehetett hasonlítani. Nagyon jól megértettük egymást, ma is létező barátságok szövődtek az együttesen belül, anyagi áldozatok árán is vállaltuk a versenysportot. Közben cikkezni kezdtem a Népújság sport-

rovatában, ahol éveken át, mondhatni hetente jelentek meg írásaim. Egy évig munkatársa voltam a nagyváradi Szemfüles gyermekmagazinnak is, majd leszerelésem után egy évet (1994. október – 1995. szeptember) a Tabu Magazin című bulvárlap szerkesztőjeként dolgoztam. Megkedveltem az újságírást, de a tanítói oklevéllel a zsebemben úgy gondoltam, hogy főállásban inkább az oktató-nevelő munkát választom, hisz mellette, szabadidőmben a sajtónak is dolgozhatok. 2008 novemberében, Farczádi Attila főszerkesztő kérésére lettem a Vásárhelyi Hírlap munkatársa, s azóta több mint 200 írásom jelent meg a napilapban.

– Tudom, hogy nagyon sok interjút készítettél, tudod-e pontosan mennyit? Összeállítottad-e a publikációs jegyzéked? Melyik az eddig megjelent írásaid közül a kedvenced?

– Nehéz lenne pontosan megmondani, hány interjúm jelent meg az írott sajtóban. A Tabu Magazin, a Népújság és a Vásárhelyi Hírlap számára is sok beszélgetést készítettem, de az interjúk nagy része a Marossárpataki Újságban látott napvilágot, abban a kéthavonta megjelenő, 16 oldalas lapban, amit 11 éve szerkesztek. Kedvenceim talán azok a második világháborús visszaemlékezések, amelyeket sokat kérdezve, nagy érdeklődéssel jegyeztem le, de nem interjú formában tettem közzé. Az interjúalanyok közül kellemes élmény volt elbeszélgetni az egykori sikeredző Jenei Imrével, a kedves és közvetlen Csepregi Évával, Ioan Gyuri Pascuval – aki nagy meglepetésemre mondhatni tökéletesen beszéli a magyar nyelvet, Hofi Géza özvegyével, Ildikóval és még sorolhatnám. Publikációs jegyzéket csak arról az egy évről készítettem, amikor félig-meddig hivatásos újságíró voltam.

– Ütél-e már az asztalnak a „másik” felén is, vagy mindég te kérdeztél, és mások feleltek? Azaz voltál-e már interjúalany?

– Hát nem látod, mennyire izgulok... Először faggatnak engem, s kezdek rájönni, hogy nem is olyan könnyű interjúalany lenni. Többször is nyilatkoztam már a sajtónak, de ez az első interjúm. Az igazság az, hogy nem vagyok tolazkodó típus, csak társaságban szeretek a figyelem középpontjában lenni. Nem tartom magam fontos személyiségnek, én csak a dolgomat teszem. Úgy érzem, ezen a földön mindenkinek van egy küldetése, egy

megbízata. Én ennek próbálok eleget tenni, tudásomnak, képességeimnek megfelelően.

– Tagja vagy a helyi tanácsnak, a református presbitériumnak. A közelmúltban, a köz szolgálatában kifejtett tevékenységédért elismerést – a kis lángocskára gondolkodok – kaptál. Kitől, mikor?

– A funkcióhalmazást nem igazán kedvelem, mert ebben az esetben az ember nem tud minden szálon eleget tenni az elvárásoknak. Tizenötödik éve élek Marossárpatakon, s azóta folyamatosan részt vállalom a közeleti munkában. Így lettem önkormányzati tanácsos, presbiter, RMDSZ-elnök, kulturális rendezvények szervezője. Az elismerést tavalyelőtt októberben kaptam, a Marossárpataki Újság tizedik születésnapján. A lap írását, szerkesztését, nyomtatását, kézbesítését ez idő alatt ingyen és bérmentve végeztem és végzem jelenleg is. A helyi nőszövetség kezdeményezésére a faluközösség kiüntetéssel hálálta meg tevékenységemet. Egy lángocskát kaptam, ami egy emléklapokhoz hasonlít, és a következő rövid szöveg áll rajta: „Berekméri Edmondnak, a sárpataki közösségi életben végzett kiemelkedő munkájáért. Köszönettel a sárpatakiak.” Jólesett az elismerés, de ugyanakkor kötelez, hogy továbbra is becsülettel szolgáljam a települést, amely úgy érzem, hogy első pillanattól kezdve befogadott. Az újság szerkesztésén kívül számos kulturális rendezvényt szerveztem: falunapokat, huszárbálokat, irodalmi- és nőtaesteket, világháborús emlékesteket stb. A falumúzeum megálmodója és egyik létrehozója voltam. Igaz, mindezeket lehetetlen lett volna segítőtársak nélkül megvalósítani, tehát az érdem nem csak az enyém. Kezdetől fogva együtt végeztük a közösségépítést, hagyományörző munkát Mózes Sándor tanárral, s az utóbbi években Kozma Barna polgármesterrel és Módi Attila mérnökkel.

– Tavalyelőtt nyáron megjelent a Gálfi Tiborral közösen írt marossárpataki falutörténeteket. Milyen visszajelzéseket kaptál? Tetszett az embereknél?

– Nagy elégtétel számomra, hogy elkészült a falutörténet. A könyv előszavában is fejtegettem: hiszem és valom, hogy minden településnek van krónikása, aki tudja és érzi annak fontosságát, hogy a múlt idő emlékeit meg kell őrizni, fel kell jegyezni, hogy az utódok megismerjék a falu múltját, történelmét. Mi is ezzel a céllal fogtunk

munkához Gálfi Tibor nyugalmazott tanítóval, s a többéves kutatómunka ideje alatt igyekeztünk hiteles forrásokra támaszkodva az olvasó elé tárni Marossárpatak múltját és jelenét, értékeivel együtt, de a teljesség igénye nélkül. Remélem, hogy valamennyi korosztály talál benne érdekes olvasnivalót, s szívesen fogja lapozgatni ezt a helyi történelemkönyvet. Ki azért, mert átélte az ebben leírtakat, ki azért, mert elődei szerepelnek benne, ki azért, mert vallja: a múlt ismerete alakítja a jelen történelméit és jó alapot jelent a jövő minél tökéletesebb megformálásához. Különbösen nagyon sok pozitív visszajelzés érkezett, főleg az elszármazottak illetve dicséret szavakkal.

– Mióta Sárpatakon élsz, felpezsdült itt a kulturális élet. Falumúzeumot hoztál tető alá, emléklapokat állítottatok, faluújságot indítottál. Szólj, kérlek, ezekről is, és arról is, amiről én nem tudok. Kik támogattak, segítettek ebben a munkában?

– Úgy érzem, egy pedagógusnak nemcsak az iskolában végzett oktató-nevelő munka a feladata. A tanítónak és a tanárnak a közösség- és településfejlesztő munkából is ki kell vennie a részét. Sajnos, nem mindenki gondolja így, mert sokan arra hivatkoznak, hogy ezt a tevékenységet nem fizetik. De hála Istennek, vannak még értelmiségiek, akik szabadidejüket nem kímélve szolgálják azt a települést, ahol élnek vagy dolgoznak. Továbbá szeretném hangsúlyozni, hogy a kulturális élet felpezsdülése nem csupán az én érdemem, hiszen Miholcsa József szobrászművész volt az, aki az erdélyi fejedelmek és más köztéri szobrok kiállításával lehetőséget teremtett arra, hogy legyen ahol együtt ünneplünk. A hagyományörző huszárbált is ő kezdeményezte az 1848-as szabadságharc első győztes csatájának emlékére, amit Marossárpatak határában vívtak. Nagyobb rendezvényeink szervezése csapatmunka, s a falumonográfiát sem tudtam volna egyedül elkészíteni, itt is

segítőtársakra volt szükség. Említettem néhány nevet már, de ki szeretnék említeni néhány lelkes sárpataki aszszonyt is, akik mindig mellettünk vannak a teendők elvégzésében: Fekete Annuska, Nagy Ilona, Marton Erzsébet és Kozma Mónika, de elismerés illeti Marton Emmát is, aki tíz éve irányítja a „Mini 7” gyermekekből álló kultúrscsoportot.

– Ennyi év után te most már sáromberkinek vagy sárpatakinak érzed igazából magad?

– Ezt már megkérdeztek néhányszor tőlem... Tudod, a gyökereket nem lehet elfeledni. A szüleim, rokonaim, gyermekkori barátaim Sáromberkén élnek. Mindig szívesen megyek haza találkozni velük, a Községi Hírlevél szerkesztését is örömmel végzem, hiszen az anyaggyűjtésnél lehetőségem adódik, hogy elbeszélgessek a falu és a környékbeli települések lakosaival. Elköltözésem óta érdeklődéssel figyelem a sáromberki eseményeket, büszke vagyok, ha jó híreket hallok szülőfalumról. Marossárpatakat nagyon megkedveltem. Jól érzem magam a népi, természeti és történelmi értékekkel rendelkező településen.

– Szabadidődben focizol, halászol. Még mivel töltöd ezeket az órákat?

– Egyik szomszédomnak, Árpi bácsinak köszönhetően, néhány éve szenvedélyes horgász lettem, s a nyári szünidő alatt nagyon sokat pecázok. Lábteniszezni, teremfocizni heti rendszerességgel szoktam, hiszen a szellemi munkát végzőknek nagyon fontos a testmozgás. Szeretem a jó filmeket, szívesen hallgatom a 70-es, 80-as évek könnyűzene slágereit, könyveket, folyóiratokat gyűjtök, olvasok a második világháború magyar vonatkozású eseményeivel kapcsolatosan, cikkeket írogatok néhány honlap részére, szívesen kártyázom a lányaimmal... Sosem unatkozom.

Nemes Gyula

Hacsek és Sajó

– Jó napot, Sajókám! Képzeld, levelet kaptam a miniszterelnök úrtól!

– Na halljak oda! Magától írta, vagy ezt is kopipontázta, mint a doktoriját?

– Nem Victor Pontától, hanem Orbán Viktortól!

– Ennyire unatkozik, hogy magának írogat leveleket? Egyébként honnan ismeri a jó Viktort, tán együtt csápoltak valamelyik tusványosi Kárpátia-koncerten?

– Nem ismerem személyesen. És nemcsak nekem írt, hanem rajtam kívül még százhatvanezer alföldönkívüli magyarnak. Be akar vonni bennünket is a nemzeti konzultáció rendszerébe.

– Szegény Szász Jenő...

– Miért?

– Hát biztos térdig lejárta azokat a kurta lábait, amíg egyenként kikézbésítette azt a rahedli levelet.

– A postás hozta, nem Szász Jenő! Habár a bélyeget lehet ő nyalta rá, mert tepertőszagú volt a boríték.

– Én vajon mé' nem kaptam?

– Mert csak a kettős állampolgárok kaptak, az egyesek nem.

– Vagy úgy! Azt nem írta a kis-nagyember, hogy küldjenek neki közmondásokat?

– Nem. Miért?

– Régebb mindig dakota közmondásokkal operált a beszélőjeiben, de már egy idő óta átnyergelt a székelyesekre, s gondoltam, kifogyott belőlük.

– Nem csodálnám, ha kifogyott volna, amikor ilyen kevés a székely...

– Ezt a marhaságot honnan szedi?

– Corneliu...

– Vadim Tudortól?

– Olyasmi, de nem teljesen. Corneliu Grosutól.

– Az meg ki a búbánat?

– A Maros megyei prefektus. Ő is nekiállt székely zászlókat számolni, a Hargita és Kovászna megyei elvtársaihoz hasonlóan.

– És? El tudott számolni addig, amennyi van?

– El. Sajnos nincs sok, csak hat. Megkérdejezte, hogy egyáltalán élnek-e székelyek Romániában, mert a legutóbbi parasztleltár adatai szerint alig ezren.

– Igen, mert volt annyi eszük, hogy ne székelynek, hanem magyarnak vallják magukat. De nekem már herótom van ettől a székelyzászló-ügytől. A törvény szerint valóban tilos hivatalos intézményekre kitenni.

– Ez igaz. Viszont én tudok egy kompromisszumos megoldást: valamennyien tegyük ki az aranycsikost, de ne a Facebookra, hanem a házakra, udvarokra, ablakokra. Abba nem ugathat bele senki, hogy én ott-hon mit tűzök ki, vagy legalábbis nem ajánlom.

– Korrekt. De apropó: hallott már a Kancsendzönga csúcsról?

– Nagy szégyen, hogy soha a büdös életben? Sőt, még a Kancsendzöngátlanról sem. Hol van?

– Messze. India és Nepál határán. És 8586 méter magas.

– Na, ott se szeretnék határór lenni! De mi van vele?

– Oda készül Eröss Zsolt, a csikszeredai születésű hegymászó, és a magyar zászló mellett a székelyt is ki fogja tűzni.

– Szép tőle. És?

– Mit és? Onnan szedje majd le Corneliu koma!

– Róla jutott eszembe a ló egyik alkatrésze, s arról a ló: mondja, szereti maga a lovakat?

– Tisztes távolságból, mert elől-hátul veszélyes, közepén meg kényelmetlen. Miért?

– Mert az angolok például nagyon szeretik. Csak nem megenni...

– Bővebben?

– Nem hallott a lóhúsbotrányról? Egy svéd beszállító cég feljelentést tett a Nagy-Britanniában árusított lóhús ügyében, ugyanis szerintük őket is átvágták.

– Mivel?

– Azzal, hogy a romániai vágóhidakról származó húsnak csak marhát lett volna szabad tartalmaznia, helyette viszont a készítmény sok esetben lóhúst is, vagy kizárólag azt tartalmazott.

– Hát, ha olyan marhák, hogy nem ellenőrizték le... Egyébként a lóhús ehető, Álmósék is nem egyszer kiettek maguk alól a lovat, amikor már eléggé megpuhult, és elfogyott a csodaszarvasgomba meg a turulmadártej, és úgy poroszkáltak tovább, per pedes, mint a Gyalog Galoppban.

– Ökör! Nem arról van szó, hogy ne lenne ehető, hanem arról, hogy marhahúsként címkézték fel.

– Vágom. Arról már nem is beszélve, hogy a briteknél a ló majdnem annyira szent állat, mint Indiában a tehén. Ez kábé olyan, mintha az etruszkok szkarabeusz-

konzerveket küldtek volna az egyiptomoknak karácsonyra.

– Nem egyiptomok, agyalágyult, hanem egyiptomiak.

– Mindegy. Azé' megnéztem volna, milyen pofát vágott Bözsi királyné, amikor a tányérjában felnyerített a marhasteak. De ezzel a magyar tehenészgazdákat is megereztették.

– Hogyhogy?

– Magyarország rengeteg tejet exportál Angliába, de többet nem fognak reszkírozni az ottaniak, nehogy sunyiban kumiszt küldjenek nekik.

– Befetéma! Magánál csak egy nagyobb állat van ebben a városban!

– Hogy jön ide a polgármester?

– Akkor kettő. Speciel Tánjára gondoltam...

– Én meg speciel az anyjára. Mi van a tohonyával, ejsze megdöglött?

– Döglött egy frászt! Múlt héten meglátogatta egy régi barátja.

– Tarzan?

– Az! És Csitával hármásban elbattyogtak a Sörpatikába! Alan Roocroft amerikai elefántszakértő jött hozzá vizitába. Ő az első európai elefántiskola megalapítója, tíz éve követi Tánja fejlődését, és minden állatkertben meglátogatta, ahová került.

– Vajon mit csinálnak az elefántiskolában, felkészítik őket az elefántegyetemre?

– Akar hozni egy társat neki, mert egyedül unatkozik.

– Adjon fel egy hirdetést a Flashben, hogy elsőéves egyetemista elefánt lakótársat keres.

– Visszatérve az angolokra: jövő januárban megnyitják a munkaerőpiacot a román és bolgár munkavállalók előtt, és most be vannak kakkantva, hogy „a nomád körülmények között élő romák Nagy-Britanniát veszik célba”.

– Legalább lesz ki megegye azt a rengeteg lóhúst. Inkább annak örvidenének, hogy nem tavaly nyáron dsáltak ki a csávók.

– Miért?

– Mert akkor miccspartit rendeztek volna az olimpiai láng körül a megnyitón, hogy a stadionban még mindig bokáig érne a mustár!

Molnár Tibor

MORGÓ

Szentgyörgyi László

Mit ér a jog, ha nem élünk vele?

A magyar nyelvű feliratok eltűnése, szándékos eltűntetése miatt háborgott nemrég az egyik RMDSZ-es megyei képviselő. Történt, hogy az egykori Városháza épületében működő közintézmény igazgatóságainak, ügyosztályainak bejárati ajtajairól lecserélték a régi, kétnyelvű feliratokat, s kizárólag román nyelvűekkel helyettesítették. „Elfogadhatatlan, hogy miközben Maros megye magyar lakosságának számaránya jelenleg is 40 százalék fölött van, eltűnnek a magyar feliratok. Az önkormányzathoz nemcsak román, hanem magyar, sőt, roma nemzetiségű polgárok is jönnek ügyintézni(…)” – méltatlankodott Balogh József. Azt is elmondta, a következő testületi ülésen nemcsak a feliratozást teszi majd szóvá, hanem a szinkrontolmácsolási berendezés használatát is szorgalmazni fogja. „Az anyanyelvhasználatra vonatkozó törvény szerint jogunk van a tanácsüléseken is felszólalni magyar nyelven. Ezt javasolom az RMDSZ-tanácsosoknak, és felszólítom a tanácselnököt, gondoskodjon a jelenleg porosodó fordítói berendezés használatáról” – jelentette ki a képviselő.

Dicséretes az önkormányzati képviselő elszántsága, annak ellenére az, hogy egy kicsit – úgy másfél évtizedet – mintha késett volna vele. A közigazgatási törvény már 2000 óta lehetőséget biztosít a kisebbségi anyanyelvhasználatra. Hogy ezzel eddig – egy-két ritka kivételtől eltekintve – nem éltek választottjaink, az őket, de még inkább a Bukarest kegyeit leső RMDSZ erőtlén, tájba simuló, konfliktust kerülő politikáját minősíti. Hadd idézzem, mit mondott 2000-ben, az említett jogszabály hatályba lépésekor Vásárhely frissen választott alpolgármestere, Csegzi Sándor: „én nem kezdeném azzal, hogy magyarul beszéljek a tanácsülésen. A törvénynek az az elsődleges haszna, hogy bárki az anyanyelvén intézheti el az ügyeit a hivatalban. Első lépésben ezt szeretnénk megkönnyíteni. (...) Úgy kell hát bevezetni a jogszabályt, hogy egyik fél se érezze megtámadottnak magát.”

Nem tudom, mennyire zökkenőmentes az anyanyelven – esetünkben magyarul – történő ügyintézés a vásárhelyi Városházán, azt viszont igen, hogy a román fél – tisztelet a ritka kivételnek – folyton „megtámadottnak” érzi magát, ha törvény adta jogainkkal élni próbálunk. Továbbá: ha már 2000-től, a jogszabály hatályba lépésétől fogva a képviselők magyarul szólaltak volna fel, akkor mára már senki nemzeti érzékenységét nem sértené, senki nem érezné emiatt „megtámadottnak” magát. Esetleg a legelfogultabb román nacionalisták. A város magyar nyelvű névtáblája mára már senkit nem zavar. Bár néha még lefestik, feltehetően pusztán pedagógiai céllal: hogy ne feledjük, hol élünk.

B&B caffe

be with friends

Nyitvatartás
10:00 - 22:00

Marosvásárhely / Rózsák tere 16,

EGYIPTOM
ajándékbolt

Rózsák tere 15. szám (jajapér)
Nyitvatartási idő:
K-Sz. 9.00 - 20.00
V. 9.00 - 14.00

Az anyagiak hiánya miatt szűnt meg a sportág Vásárhelyen

Id. Gyarmati Ferenc Románia többszörös szabadfogású birkózó bajnoka, ugyanakkor hazánk első dzsúdó bajnoka. Kezei közül került ki Románia első szabadfogású világbajnoka (Seregély Tibor 1971-ben), és a legtöbb világ-, Európa-bajnok és Balkán-bajnok szabadfogású birkózónk is (Bardóci Csaba, Suba András és Seregély Tibor). 1971. óta nemzetközi bíró, edzte Svájc válogatottját is, amelynek tagja volt az a Raphael Martinetti, aki 2002 óta a Nemzetközi Birkózó Bizottság elnöke. A 71 éves testnevelőtanárt, sportmestert, érdemes edzőt, ugyanakkor sí- és teniszoktatót, a sízés egyik legrégebbi városunkbeli hódolóját a sportág történetéről, egykori versenyekről, valamint a legismertebb helyi sportolóról kérdeztünk.

– Gyarmati úr, mikor is vált ismertté a sízés mint sportág városunkban?

– A sízés a XX. század elején gyökeresedett meg városunkban. Már 1912–1924 között kirándulások alkalmával rendeztek sí- és futóversenyeket. 1941-ben az EKE (Erdélyi Kárpát Egylet) turizmus és síszakosztályt is alapított, amelynek elnöke dr. Máthé János volt. 1941–1944 között a helyi síversenyek szervezői a hajdani Református Kollégium tanárai – Nagy Endre, Horváth András és Schwartz András – voltak. 1948–1954 között a helyi Műszaki Középiskolában is működött síszakosztály, amelyet Kamenitzky Árpád alapított. 1954-ben a Constructorul sportegyesületnél északi síelő (síugrás, sífutás) szakosztály is működött, míg 1955-ben a marosvásárhelyi

Progresul SK egyesületnél alpesi síszakosztály (lesiklás, műlesiklás, óriás műlesiklás) alakult, melynek oktatói Rech Sándor és Szász László voltak. Rech Sándor idővel a Comerțul SE keretén belül is oktatta a sportágot.

– Milyen síversenyeket rendeztek hajdanán?

– Én 1965–1968 között a Magyar Autonóm Tartományban az iskolás síbajnokságokért feleltem. 1970–1990 között nagyon gazdag volt a sportnapotár, évente szerveztük meg a Comerțul, Sănătatea, Avântul, Constructorul, Cristal, Lemnarul, A.S. Zahăr, Învățămint, CSU, Dermagant, AS Metalotehnica, AS Azomureș elnevezésű kupákat is, amelyeken igen nagy volt a részvétel.

– Kik voltak hajdanán a leghíresebb Maros megyei sízők?

– Abban az időben főleg a

Somostetőn síztek a vásárhelyiek, sőt, 1943-ban és 1951-ben ott felavattak két síugró trambulint is, az egyik a jelenlegi Ambasador szálló, a másik a hajdani színpad helyén volt kialakítva. Idővel Szalárdon, Szászrégenben, Szovátán, Segesváron, Palotailván is alakítottak ki pályákat.

1958-ban Butiurcă János egy helyi versenyen, a 15 km-es sífutásban a 3. lett, 1964-ben Fodor Katalin főiskolás bajnok volt műlesiklásban. 1979-ben Rettégi Anna-Mária második volt az országos műlesikló bajnokságon. 1979-ben a Paring-hegységben megtartott Egyetemi Bajnokságon, a helyi Mezei Éva (I.M.F.) első lett az óriás műlesiklásban.

Minden idők legjobb vásárhelyi eredményei a kisebbik fiámhoz, Leventéhez fűződnek. Levente olimpiai játékokon

ugyan nem vehetett részt, kvázi olimpikoni státusát viszont annak köszönheti, hogy indult az olaszországi Aostában 1993-ban rendezett Európai Ifjúsági Olimpiai Napok versenyein.

Levente egész zsenge korában, két és fél évesen kötött először sílécet a lábára, s első lépéseit ebben a sportágban én irányítottam, házi gyártású sílécetekkel csúszott először. Később a Comerțul és Constructorul versenyzője volt, utólag pedig a brassói Dinamónak versenyzett, hiszen Vásárhelyen nem volt síszakosztály.

Pályafutása során kétszer volt román ifjúsági bajnok, két alkalommal főiskolás országos bajnok, s többször állhatott fel a dobogó második, illetve harmadik fokára.

Román válogatottként Olasz-

országban, Jugoszláviában, Bulgáriában és Törökországban indult nemzetközi versenyeken, legjobb eredménye a törökországi Erzurumban rendezett nemzetközi kupán óriás műlesiklásban megszerzett 3. helye. Ferenc fiam is volt harmadik helyezett az országos ifjúsági bajnokságon.

Az évek folyamán ismert marosvásárhelyi síző volt még Gorea Ana, Bács János, Farkas Ferenc, Szabó Pál, Szabó Victoria, Simon Ilona is.

– Gyarmati úr, gondolom, hogy büszke fiaira. Mivel is foglalkoznak ők jelenleg?

– Így van. Levente, az egykori síző egy magáncég vezérigazgatója, ő utúgy terén dolgozik. Ferenc fiam tanár, az ISK-nál a birkózó szakosztály elnöke, egyben birkózó edző, I. kategóriás

nemzetközi bíró, a hazai bírók központi kollégiumának elnöke, a szövetségen belüli iroda tagja. Emellett számos kiváló birkózó felfedezője, edzője...

– Jelenleg megénkben a sízés vágyók a Cinege-tetőre, a Kövesdomb mögötti Kishegyszőlő dombjaira, vagy Szovátára mehetnek, hogy hobbijuknak hódolhassanak. Az anyagilag jobban szituáltak Maroshévízre, vagy más ismertebb hazai, esetleg külföldi pályára kénytelenek kiutazni. Miért nincs jelenleg városunkban síszakosztály egyetlen klubnál sem?

– Minden az anyagiak hiányára vezethető vissza. Sokba kerülnek a felszerelések, költségesek a kiszállások, kevés a sportszerető, aki áldozna erre a sportágra is.

Közös Kulturális Művészeti Egyesület
marosvásárhelyi

HANOTA színtársulat

KÉSZ CIRKUSZ!
szilveszteri kabaré előadás
2013

Szereplők: Puskás Győző

A. Kiss Andrea Boér Orsolya Cseke Péter
Kelemen Barna Székely M. Éva Szőlősi-Pónzes Szilárd

Dramaturg: Barabás Olga Producer: Jakab Zsombor

Zenei vezető: Szűcs János Rény/hangtechnika: Gölner László
Nagy-Arkosik Árpád

Agencia de turism
World Travel Shop
utazási iroda

Időpont: **Február 17-én, vasárnap este 7 órától**
Helyszín: **Marosvásárhely - Maros Művészegyüttes Terme**
www.hanota.ro

Műlesikló- és hódeszkaverseny Szovátán

Az elmúlt hét végén műlesikló- és hódeszkaversenyre került sor a Szovátai Répás-tető szomszédságában fekvő 1100 méter hosszú pályán a Master Ski&Bike sportegyesület szervezésében.

A versenyre 152 amatőr sportoló nevezett be. A műlesiklásban 133 síző vett részt, a fiúk és lányok öt-öt kategóriában (5-9 év, 10-14 év, 15-17 év, 18-39 év, 40-99 év) versengtek, míg a hódeszkázóknak kiírt versenyszámokban 19-en álltak rajthoz, a fiúk két kategóriában (10-17 év, 18-99 év) és a nők pedig nyílt mezőnyben.

Minden dobogós helyezettet oklevéllel és éremmel díjaztak, sőt, minden résztvevő emlékklevelet kapott a rendezőtől. A versenyt a Csíkszeredai Magyar Konzulátus támogatta.

A marosvásárhelyi Master Ski&Bike sportegyesület versenyzői jól szerepeltek, a következő eredményeket érve el:

Férfi műlesiklás, 5-7 évesek kategóriája: 4. hely - Sidó Gáspár (32,1 szekundum);

Férfi műlesiklás, 10-14 évesek kategóriája: 5. hely - Kentelki Márton (28,79);

Női műlesiklás, 15-17 éves

Kádár Zoltán fotója

ek kategóriája: 3. hely - Ungvári Kinga (36,22);

Női műlesiklás, 18-39 évesek kategóriája: 3. hely - Zayzon Zsuzsanna (29,89);

Férfi műlesiklás, 40 év feletti kategória: 4. hely - Baróti Zolt (21,78);

Női műlesiklás, nyílt kategória: 13. hely - Zayzon Zsuzsanna (29,89); 26. hely - Ungvári Kinga (36,22);

Férfi műlesiklás, nyílt kate-

goria: 6. hely - Baróti Zolt (21,78); 31. hely - Kentelki Márton (28,79); 44. hely - Sidó Gáspár (32,1).

A műlesikló versenyeken többnyire a gyergyószentmiklósi sportolók diadalmaskodtak, míg a hódeszka női nyílt kategóriájában Rubl Éva végzett az első helyen, a férfiak 18 éves kor alattiak versenyét Baciu Sebastian, a 18 év felettiekét pedig Pál Botond nyerte.

PÁLYÁZATI REJTVÉNY!

Mesemondó eladó

2

	3	RÓTT MARHAHUS	"TRÉFÁS" SÉMI	BÜNTESTEGHATÁROZ	NÁTRIUM ÉS BŐRVEGYJELEI	NŐI NÉV, JELENTESE KEGYELEM	
	100						
	OLASZ KÖLTŐ, IRÓ (ALFREDO)						
	KEDVELT DIVATBABA						
	TURKIU VÁROS SVÉD NEVE				KILOGRAMM KISÖZLET		
	FÉLIG FURAI			LIFTES-FIU LONDONI NEGYEDI			
EOHIPPIUS					ÜVEGSZLÁNKI		
TENGERI FMIÓS					NŐI NÉV		
1	TONNA	ERDÉLYI MAGYAR IFJAK, RÖVIDEN	LYUKÁS CENTI		SÁRGÁS-ZÖLD, OLJASZÍNO		
2	EPIFÁNIA		HALLÁS-SÉRÜLT				
	E				F	OLASZ HÁRMAS VÁLTOZÓ ALLATKA	
KOBRIFEJI				FEJTELLEN BOAI		LÁNGOL ÖSSZEKUSZÁLT GLÉDAI	
RUHÁT VASAL				TENGERSZEMII			
GYENGE MINŐSÉGŰ TALAJ			GOETHE DRÁMA				
FESZÍTŐ ESZKÖZ		LÁMPAJELZŐ		TÁBLAS LAMINÁLT			NULLAI
KÉT RÉSZRE		TINTAFOLT!		TAKARMÁNY			DÉL-AM BENN-SZÜLÖTT
HÁTSÓ-INDIAI FÖLD-SZOROS			KÜZDELEM	UNITED STATES		ARRA-FELEI	
PÁROS TETELI			PAJTÁS			VILLANY-TÜZHELY	
ÁLLAM		CSELEK-SZIK			MEH-Csapat		
ORIGÓ		HOLLAND TENGERI			RACING CLUB		
				RÓMAI SZÖKŐ-KÜT			
				ÉS FELI			
-KAPITÁNY, KURUC BRIGADEROS					KÖNYV-KAPOCS		
					EGYIK VÉGEI		
						RENDRÉN VAN MÁR AMERIKÁBAN	
							!

Kedves rejtvényfejtők!

Második pályázati rejtvényünk főszövege az ábrában elhelyezett rajz poénját tartalmazza. Ezt kérjük majd beküldeni a hónap végén megjelenő pályázati szelvényen! **Ne feledje el** kivágni és megőrizni a rejtvény mellett szereplő 2-es számot,

mert ezt rá kell ragasztania a pályázati szelvényen kijelölt helyre!

Díjaink:

1. díj: tápszer-kiegészítő csomag – a B&B gyógyszertár ajándéka
2. díj: fél éves előfizetés
3. díj: negyed éves előfizetés

Előfizetési akció!

A Központ hetilap a következő előfizetési csomagokat ajánlja kedves olvasóinak:

Előfizetés:

3 hónapra	13 RON
6 hónapra	25 RON
12 hónapra	50 RON

Hívjon telefonon és ügynökünk hához megy. tel.: 0744.253.026.

CARIT-SAN
Poliklinika

a következő orvosi szakellátással áll az Önök rendelkezésére:

hematológia, belgyógyászat, ideggyógyászat, pszichiatria, fül-orr-gégészlet, fizioterápia, ortopédia, sebészet, szív-érgyógyászat, urológia, szemészet, parazitológia, pszichológia, bőrgyógyászat, hasi -, nőgyógyászati -, szív -, urológiai ultrahang; gyermekgyógyászat, allergológia, tüdőgyógyászat, munkaorvos

Teljes házi orvosi ellátás; Laborvizsgálatok:

biokémia, hematológia, bakteoriológia, parazitológia, immunológia, szerológia

Nyitvatartás: Hétfő-Péntek: 8:00 – 20:00

Marosvásárhely, Bartók Béla utca 10
Tel: 0265-266.249, 269.172, 269.140
Fax: 0265-261.120
E-mail: carit.san@gmail.com

B&B
GYÓGYSZERTÁR

Gyógyszerek
(ingyenes és ártámogatott receptek)
Bőrgyógyászatilag tesztelt hipoallergén kozmetikumok
(Avene, Ducray, Vichy, Elancyl)
Gyógyászati kellékek

Nyitvatartási idő:
Naponta 8.00 - 22.00

Egészséget!

Cím: Rózsák tere 16. szám
Tel./Fax: 0265-260.103

www.kozpont.ro